

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 1. Vocatio ad crucem tollendam ad imitationem Christi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

*Alter Christi
efficiaris.*

*Homil. de
perfecta for-
ma hominis
Christi.*

*Fluc. 6 40.
g 1. Cor. 15.
47.*

*h Rom. 8.
29.*

per perfectionis excellentia conferuare, vt ipsi Christo similes esse videamini. Dic mihi, quæso, quid sit Dauid vestitus & armatus sicut Ionathas, nisi alter Ionathas? & quid Christianus Christi Domini vestibus & armis indutus, nisi alter CHRISTVS? Hæc (ait Sanctus Gregorius Nyssenus) est perfecta forma hominis Christiani: vt in vita sua sit *alter Christus*: non æqualitate sed imitatione perfecta: cum dixerit ipsemet Christus: *non esse discipulum supra Magistrum: perfectum autem omnem futurum, si sit sicut Magister eius.* Et Apostolus: *si g. qualis est Adam terrenus, tales sunt & homines terreni: quid mirum, quod qualis est Adam celestis, tales sint & homines celestes?* qui h. conformes fieri debent imaginis filii Dei crucifixi ac mortui, vt prodeant renouati, sicut ipse Christus cum resurrexit. Id autem totum per Sanctum baptismum obtinetur.

§. I. *Vocatio ad crucem tollendam, ad imitationem Christi.*

6 2. Eccle.

Hier.

*Ad crucem
uocatus es.*

*2. Matt. 10.
24.*

EX prædicto fundamento deduces primùm, Vocationem tuam, qua es Christianus, esse ad ipsius Christi crucem tollendam, tanquam proprium ipsius insigne, propterea enim (teste S. Dionysio) omnes vñctiones & Benedictiones super ipsum baptizatum, & aquam baptismi fiunt in modum crucis: vt intelligas, semper te debere crucem ipsam portare; cum ipsa te regeneret, faciatque Christianum, ad similitudinem Christi crucifixi, qui dixit: *si quis vult post me venire, abneget semetipsum, & tollat crucem suam, & sequatur me: hoc est, imitetur me, abnegando seipsum, quemadmodum ego me abnego: & portando crucem suam, sicut ego meam: faciendo, quod viderit me facientem, aut patientem propter iustitiam.*

Spiritus

*carni cun-
ctis neget.*

FINGAS teipsum quasi duplicem hominem, alterum carnalem Adami terreni; & alterum spiritualem celestis Adami filium: & quod carnalis homo petierit, debere spiritualem ei denegare, si itaque caro tua ad aliquid propendat, quod sit spiritui contrarium, ne acquiescito: sed potenter reprime; si sensus aut propria voluntas aliquid petent Christiani hominis professioni contrarium, denega & repelle: & si tuipe aliquid concupieris contra id, quod mandat DEVS: abnega teipsum, id enim est esse Christi militem, pugnare cõtra teipsũ, vt te mortifices; vincasq; in omnibus, quæ nõ sunt gloriosi tui Ducis voluntati conformia. Hac abnegatione portare incipis crucẽ tuam, quæ propterea *tua* dicitur, quia tu ipse debeas illa tibi fabricare, & super humeros tuos tollere. Et quemadmodũ materialis crux ex duobus coniunctis & affixis lignis fit: ita spiritualis ex duabus rebus conficitur: reiectione scilicet dulcium, & magnificarum rerum, quæ prohibet Christus, quamuis appetat eas caro; & amplexu rerum acerbarum & hu-

Cruce tua.

miliũ,

millum; quas iubet Christus, quamuis eas horreat & fugiat caro: & contra utraque carnis repugnantias fortiter, tanquam strenuus miles, qui subijplivim & violentiam infert, pugnare debes. Quod si forte alius quispiam crucem hanc tibi imposuerit, denegando tibi quicquid iucundum appetis; & compellendo te ad alpera, quæ horres, amplectenda: debes eam crucem magna patientia ferre, & licet aliena manu fabricatam, eam facere tanquam propriam; eademque animi tui oblectatione accipere, atque si tu ipse eam elegisses: faciens ex necessitate virtutem, quæ semper patietur persecutionem, & contradictionem: nec eam assequi licebit, nisi hanc tuleris crucem.

Nec tamen satis est, crucem quocumque modo tollere, nisi Christum Ducem tuum eo spiritu sequaris, quo ipse suam; & in eum finem, quo illam in montem usque Caluarium portavit: vbi ei confixus, & mortuus fuit. Non est crux tua portanda, (ait S. Gregorius) sicut b Simon ille Cyrenensis qui quasi coactus, & pro mercede, Christi crucem post ipsum portavit; & statim, atque in Caluarium montem peruenit, eam ibi abiecit, nolens in eam mori: Christiani enim hominis vocatio non *seruorum* est, qui ex timore seruiunt; nec *mercenariorum*, qui pro temporali mercede, laborant: sed est vocatio *filiorum*, qui ex amore patri suo obsequuntur, cum spe hereditatis, quæ filiorum est propria. Si itaque tuam crucem post Christum tollis, id fac ob amorem erga illum; & quoniam ipsa crux medium & via est ad filiorum Dei hereditatem consequendam: quæ tunc tantum obtinetur, si etiam in ea cruce moriaris: de qua dixit Apostolus. *equi Christi sunt, carnem suam crucifixerunt cum vitis & concupiscentiis.* caro itaque moriatur, ut spiritus viuat; & Christo crucifigaris, ut viuas Deo; & per imitationem eius perfectam eò verias, ut sis *alter Christus* crucifixus: ita ut liceat tibi cum Apostolo dicere: *d semper mortificationem Iesu in corpore meo circumfero, ut eius vitam manifestetur in corpore meo; & c. ut Deo viuam, Christo confixus sum cruci: viuo enim iam non ego: viuit vero in me Christus: ego enim stigmata Domini Iesu in corpore meo porto.* Quid verò totum hoc significat, nisi quod sis imago vita Christi mortificati, crucifixi, ac vulnerati, cum tanta in corpore & spiritu similitudine, ut vita tua, Christi ipsius vita potius sit, quam tua; & per tuam veniatur in vitæ eius cognitionem: quemadmodum per hominis imaginem, & viuum exemplar ipse homo cognoscitur.

Ut autem ad hanc Vocationem acceptandam magis anheles & exciteris: adde & illud quod ipse Christus te sua cruce præcedat, ut tu sequaris eum: quemadmodum insignis ille Dux Abimelech, ut suos milites ad propositam sibi expeditionem magis animaret, *g ascendit cum illis in montem Selmor, & arrepta securi pracidit arboris ramum; impositumque ferens humero, dixit ad socios: quod a me vidistis facere, cito facite, qui certatum ramos de arboribus pracidetes, se-*

*Cruz spiri-
tualis.*

*Lib. 8. Mora
c. 26.
b Matt. 27
31.*

In cruce moriendum.

c Gal. 5. 24.

*d 2. Cor. 4.
10.
e Gal. 2. 19
f Gal. 6. 17.*

*Viuat in te
Christus.*

*Christum
præcedentem
sequer
g Iud. 9. 48*

quebantur Ducem: nō dedignātes adeo vilem & molestum laborem arripere qui tale sui Ducis exemplum videbant. Hunc ergo in modum gloriosissimus Dux noster IESVS, cupiens ad Euangelicam perfectionem amplectendam nos animare, mortificationis securi in sua manu arrepta, grauissimam sibi crucem aptauit, quam sustulit, ducens vitam suam in magnis laboribus, & horrendis cruciatibus: eamque amittens, vt peccata, omnesque hostes nostros vinceret, ac profligaret. Et suis militibus intus in corde suggerit statim: *quod me lumine fidei vidistis facere; cito facite*: abnegate vos ipsos, tollite crucem vestram, quemadmodum me facientem vidistis; & sequimini me, imitantes quicquid ego facio. Est adeo efficax hoc verbum cum tali exemplo, quando lux cœlestis illud manifestat, vt feruentes huius Domini milites, absque mora, & magna celeritate ascendant post ipsum h ad montem Myrrha, magnaque promptitudine securim manu arripientes toti in eo sint, vt seipsos mortificent, sibi que fabricent crucem sui Ducis similem: vt & viuant & moriantur in ea; & sancta quadam æmulatione de eo contendunt; non quis maiorem honorem aut delicias assequatur; sed quis plures ramos secet, maiusque onus portet, non contenti mortificationibus à DEO præceptis; sed alias sponte adentes, ad eiusdem sequenda consilia: magnam felicitatem reputantes, quod suum Ducem in omnibus imitari possint, quæ ipse ad nostrum exemplum fecit.

§. 2. *Vocatio ad Christianæ perfectionis iugum tollendum.*

QVONIAM verò prædictæ nunc Vocationis ratio seueritatem quandam præfert in ipsis verbis, quæ solet debilia corda tertere: voluit Dux noster suauiori alia ratione seueritatem illam mitigare, ac dulcorare. *Venite, inquit, ad me omnes, qui laboratis & onerati estis: & ego reficiam vos. Tollite iugum meum super vos, & discite à me, quia mitis sum & humilis corde: & inuenietis requiem animabus vestris. Iugum enim meum suauis est, & onus meum leue.* O ineffabilis dulcedo Christianæ vocationis! quomodo hæc cohærent: tollite crucem vestrâ, & sequimini me: & venite ad me, qui onerati estis, & ego reficiam vos. si onus est crucis, quomodo est leue? quod si leue, quomodo est crux? sed vtique quod caro non assequitur, & ipsa natura satis discernere non potest, id spiritus cœlesti lumine illustratus facile intelligit, quomodo Christus D. N. cum vocet, vt portet suum iugum, legem scilicet Euangelicam cum onere præceptorum eius, & auctario consiliorum: quæ ad facilius pleniusque implenda ipsa præcepta, valde conducunt.

I. NAM si rationes perpendas, quas ipsamet Vocatio pro se affert; intelliges imprimis, nullum onus grauius esse peccato; nec iugum horrendum magis, quam Dæmonis sit, ac mundi ipsius: quorum leges & onera sub-

cunt

h Cant. 4. 6.

Cruc tibi
exemplo
Christi fa-
bricanda.

a Mat. 11. 28.